

“स्रक्त्वाणि ताम्रपत्राणि कृत्वा संस्त्रेदयेद्बुधः । वास-
रत्नयमस्त्रेण ततः खाते विनिःक्षिपेत् । पादांशं स्रतकं
दत्त्वा याममस्त्रेण मर्दयेत् । तत उड्य पत्राणि लेपये-
द्द्विगुणेन च । गन्धकेनास्त्रवेष्टेन तस्य कुर्याच्च गोल-
कम् । ततः पिष्ट्वा च मौनाक्षीं चाङ्गुरीं वा पुनर्न-
वाम् (चाङ्गुरी चतुष्पत्रास्त्रालोनिनाभेदः ।) तत्कल्केन
बहिर्गोलं लेपयेद्द्विगुणोन्मितम् । धृत्वा तद्गोलकं भाण्डे
सरावेण च रोधयेत् । वालुकाभिः प्रपूर्याथ विभूति
लवणास्त्रुभिः । दत्त्वा भाण्डसुखे सद्रां ततश्चूङ्गां विपा-
चयेत् । क्रमद्विगुणाग्निना सम्यग्यावद्यामचतुष्टयम् ।
स्वाङ्गुशीतं ससृज्य मर्दयेच्छूरणद्रवैः । यामैकं
गोलकं तच्च निःक्षिपेच्छरणोदरे । स्रदा लेपस्तु कर्त्तव्यः
सर्वतोऽङ्गुष्ठमात्रकः । पाच्यं गजपुटे क्षिप्तं स्रतं भवति
निश्चितम् । वमनं च विरेकं च भ्रमं श्वासमथार-
चिम् । विदाहं स्त्रेदस्रत्क्लेदं न करोति कदाचन ।
एवं भारितस्य ताम्रस्य गुणा ताम्रं कषायं मधुरं च
तिक्तमस्त्रञ्च पाके कटु सारकञ्च । पिप्तापहं श्लेष्महरञ्च
शीतं तद्दोषणं स्त्राण्डेषु लेखनञ्च । पाण्डूदराशीज्वर
कुष्ठकासश्वासचयान् पीनसमस्त्रपित्तम् । शोथं क्षिपिं
शूलमपाकरोति प्राङ्गुर्बुधा दृंहणमल्पमेतत्” ।
“ताम्रमस्त्रेण शुद्धप्रति”मनुः । ताम्रपत्रशब्दे भोजननि-
षेधः एतेतरोडु तसारगव्यभोजननिषेधश्च वक्ष्यते । रक्त-
वर्णविशिष्टे “ताम्रौष्ठपर्यस्तरुचः स्मितस्य” “तपस्त्रिने
ताम्ररुचा करेण” कुमा० “प्रचक्रमे पल्लवरागताम्रा” रघुः ।
५ द्वीपभेदे पु० । स्वार्थे क । तत्त्वार्थे अमरः ।
ताम्रकर्णं त्रि० ताम्रौ कर्णौ यस्य । शरत्कर्णयुक्ते स्त्रियां
ङीष् । ङीष्णतः २पश्चिमदिग् हस्तिन्याम् अमरः ।
ताम्रकार पुंस्त्री० ताम्रं ताम्रपात्रादिकं करोति क-अण्
उप० स० । ताम्रोपजीविनि सङ्कीर्णजातिभेदे । “आ
योगवेन विप्रायां जातास्ताम्रोपजीविनः” कंसकार-
शब्दे दृश्यम् । स्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।
ताम्रकुट्ट पुंस्त्री० ताम्रं कुट्टयति कुट्ट-अण् उप० स० ।
ताम्रकारे (कासारि) संकीर्णजातिभेदे । एवम् । ता-
म्रकुट्टकं तत्त्वार्थे अमरः ।
ताम्रकुण्ड न० कुण्-उ किञ्च ताम्रमयं कुण्डम् । ताम्रमये
देवजलाधारे पात्रभेदे “देवतान्यजलाधारः कुण्डं कुण्ड-
सुखा स्मृताः” “शाश्वतः उपचारात् ताम्रकुण्डम्” उज्ज्व०
ताम्रकूट पुंन० ताम्रस्य कूटमिव । रक्तवर्णनिर्यासके (ता-

माक) क्षुपभेदे “संविदा कालकूटं च ताम्रकूटं च
धुस्तुरम् । अहिफेनं खर्जूरसस्ताडिका तरिता तथा ।
इत्यष्टौ सिद्धिद्रव्याणि यथा स्त्रयार्थकं तथा” कुला० त०
ताम्रक्षमि पु० कर्म० । इन्द्रगोपर्कटे हारा० ।
ताम्रगर्भं न० ताम्रं गर्भं इधोत्पत्तिस्थानमस्य । तृत्ये (तंते)
राजनि० । तस्य ताम्रोद्भवत्वं तस्यशब्दे दृश्यम् ।
ताम्रचूड पुंस्त्री० ताम्रा रक्ता चूडा यस्य । शुकुटे (शुकुडा)
ख्याते खगे अमरः स्त्रियां ङीष् । तद्गुणविशेषफलं दृ०स०
ददञ्च० यथा “भीता रुन्ति शुकुशुकिति ताम्रचूडास्थज्ञा
रुतानि भयदान्यपराणि रात्रौ” । शुकुटश्च द्विविधः नारि-
केलाकृतिः प्राचत्रवाटः, बलाकाकृतिश्च प्रतीचत्रवाटः । तत्र
प्राचत्रवाटः बलाधिकः । तथैव वर्णितं दशकुमारे ताम्र-
चूडयुद्धाधिकारे । “कथमिव नारिकेलजातेः प्राचत्र-
वाटशुकुटस्य प्रतीचत्रवाटः पुरुषैरसमीक्ष्य बलाका-
जातिस्ताम्रचूडो बलप्रमाणाधिकस्यैवं प्रति विस्मृत इति ।
“प्रायुध्यत चातिसंरञ्जमनुप्रहारप्रष्टत्सपक्षसक्तकण्ठी-
रवरवं विहङ्गमद्वयम् । जितश्यासौ प्रतीच्यवाट शुकुटः”
दशकु० । शुकुटुरद्रुमे (शुकुसिमा) राजनि० । तस्य रक्त-
शिशुत्वात्तथात्वम् । “द्वाभ्यां गृहीत्वा पाणिभ्यां शक्तिं
चान्येन पाणिना । अपरेणाग्निदायादस्ताम्रचूडं भुजेन
सः । महाकायसपक्षिष्टं शुकुटं बलिनां वरम्” भा० व०
२२४ अ० तत्रैव “अरुणस्ताम्रचूडञ्च प्रददौ चरणायुधम्” ।
शुकुमारानुचरमाहगणभेदे स्त्री “सुभगा लम्बिनी
लम्बा ताम्रचूडाविकाग्निनी” भा० श० ४७ अ० ।
सायगणौक्तौ शरत्ताम्रश्यायुक्ते त्रि० ताम्रचूडभैरवः ।
ताम्रजात पु० सत्यभामायां कृष्णाज्जाते पुत्रभेदे । “जज्ञिरे
सत्यभामायां भीमो भीमरथः क्षुपः । रोहितो दीप्तिमां-
स्यैव ताम्रजातो जलान्तकः । भान्दभीभिरिका चैव ताम्र-
पक्षा जलन्धमा । चतस्रो जज्ञिरे तेषां स्वसारौ गरु-
डध्वजात्” हरिवं० १६२ अ० ।
ताम्रवपुज पु० ताम्रञ्च तपु च ताभ्यां जायते जन-उ ।
कांखे भावप्र० । तस्योभयधातुजन्यत्वात् तथात्वम् ।
ताम्रदुग्धा स्त्री ताम्रं रक्तं दुग्धं निर्यासोऽस्याः । गोरक्ष
दुग्धायां राजनि० ।
ताम्रद्वीप पुंन० । कर्म० । दक्षिणदेशस्य द्वीपभेदे ।
“द्वीपं ताम्राह्वयञ्चैव पर्वतं रामकं तथा । तिमिङ्गलञ्च
स नृपं वशे कृत्वा महामतिः” भा० स० ३० अ० । सह-
देवदक्षिणदिग् विजये ।